

ارزیابی خواص مخزنی سازند داریان در میدان پارس جنوبی با استفاده از نگارهای چاه پیمایی

زینب عالیشوندی^۱، دکتر بهرام موحد^۲، دکتر مجید نبی بیدهندی^۳ و اصغر قبادی دیزجیکان^۴

چکیده

در این پژوهش، با استفاده از نگارهای چاه پیمایی سه حلقه چاه کلیدی انتخاب شده از میدان پارس جنوبی و بهره گیری از نرم افزار تخصصی GEOLG 6.6 و روش ارزیابی پتروفیزیک احتمالی (Probabilistic)، پارامترهای مخزنی سازند داریان مورد ارزیابی قرار گرفته است.

بر اساس نتایج این ارزیابی و استفاده از چارتهای استاندارد شلومبرژه، بررسی ترکیب سنگ شناسی سازند داریان با استفاده از کراس پلاتها (نوترون - چگالی، M-N plot, MID plot)، نشان میدهد که این سازند اساساً آهکی و در بعضی فواصل دولومیتی است. کانی رسی غالب ایلیت تشخیص داده شده است. آنالیز داده‌های چاه پیمایی نشان میدهد که این سازند از تخلخل مناسبی برخوردار است، میانگین تخلخل موثر و اشباع آب موثر برای سازند داریان به ترتیب ۲۳/۶۲٪ و ۳۰/۵٪ بدست آمده است.

کلیدواژه‌ها: میدان پارس جنوبی، سازند داریان، تخلخل، آب اشباع شدگی، حجم شیل و لیتولوژی

Determination of Reservoir Character of Dariyan Formation in South pars Field using Wireline Logs

Zeinab Alishavandi¹, Dr. Bahram Movahed², Dr. Majid Nabi-Bidhendi³ and Asghar Ghobadi-Dizajyekan⁴

Abstract

In this study, Dariyan formation in three selected wells of the South pars field was evaluated using well log data. Probabilistic method was used for petrophysical evaluation provided by Geolog 6.6 software.

According to this evaluation Dariyan formation is mainly composed of Lithology investigation with use of cross plot shows that the formation is basically limestone and in some parts it is dolomite, and using Schlumberger standard charts clay mineral was determined as illite. Analysis of wire line data shows that this formation has a high porosity. As results porosity (PHIE) and water saturation (SW_E) were obtained 23/62% and 30/5% in average, respectively.

Keywords: South pars Field, Dariyan formation, Porosity, Water saturation, Volume of shale and Lithology

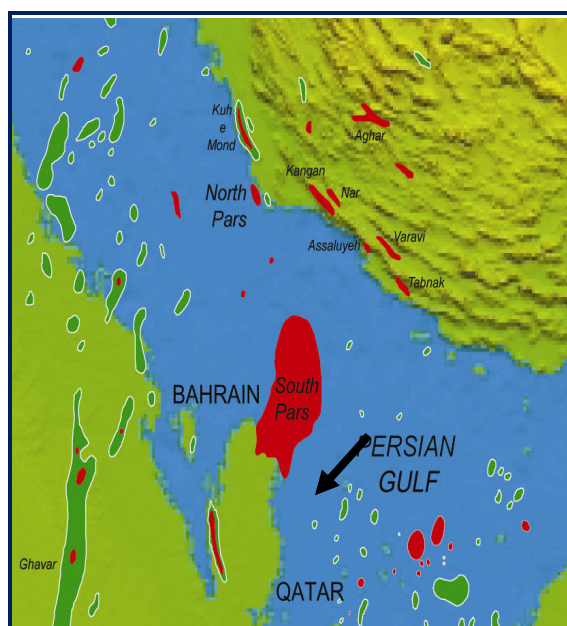
۱- کارشناسی ارشد زمین‌شناسی نفت، باشگاه پژوهشگران جوان، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات، تهران، ایران. mail: zargh527@yahoo.com

۲- سرپرست پروژه‌های نفت و گاز شرکت نفت و گاز پارس، استاد دانشگاه امیرکبیر Email: bmovahed@pogc.ir

۳- استاد موسسه ژئوفیزیک، دانشگاه تهران Email: mnbhendi@ut.ac.ir

۴- کارشناسی ارشد زمین‌شناسی نفت، باشگاه پژوهشگران جوان، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات، تهران، ایران. email: ghobadi.asghar@yahoo.com

مقدمه

شکل ۱- موقعیت میدان پارس جنوبی در خلیج فارس (با فلش مشخص شده) (گزارشات شرکت PPZ، ۱۳۸۵)

روش

در این مطالعه، پس از گردآوری داده‌های مورد نیاز و انتخاب نرم افزار مناسب برای ارزیابی GEOLOG (نسخه 6.6)، داده‌های خام حاصل از چاه‌نگاری، با اجرای مراحل زیر آماده سازی گردیده است:

- ۱- بارگذاری داده‌ها (Data Loading)
- ۲- کنترل کیفیت و ویرایش داده‌ها (Log quality control)
- ۳- محاسبه پارامترهای مورد نیاز قبل از محاسبه اصلی (Precalc)
- ۴- انجام تصحیحات محیطی (Environmental Corrections)

پس از آماده سازی داده‌ها، با توجه به مزایای ارزیابی به روش پتروفیزیک احتمالی (Probabilistic Petrophysics) نسبت به روش پتروفیزیک قطعی (Deterministic Petrophysics)،

میدان گازی پارس جنوبی یکی از بزرگترین منابع گازی جهان است که بر روی خط مرزی مشترک جمهوری اسلامی ایران و قطر در خلیج فارس قرار دارد (شکل ۱) این میدان به صورت تاقدیسی با ابعاد تقریبی ۱۶۰ × ۶۵ کیلومتر، شیب ملایم و روند شمال شرقی - جنوب غربی بر روی سطح کربناته منطقه خاورمیانه واقع شده است (روشنایی زاده و کاهکش، ۱۳۸۲). سازند داریان به سن کرتاسه زیرین (آپتین) یکی از سنگ مخزن‌های مهم کربناته، در جنوب غرب ایران است، سازند داریان از بالا به پایین به سه بخش داریان بالایی، میان لایه‌های شیلی هوار و داریان پایینی تقسیم شده است. با توجه به اهمیت شناخت توزیع پارامترهای تعیین کننده کیفیت مخزنی، در بهره برداری بهینه از مخازن نفتی و توسعه میادین نفتی، در این مطالعه با استفاده از نگارهای چاه پیمایی به ارزیابی کیفیت مخزنی سازند داریان در میدان پارس جنوبی پرداخته شده است.

۱) اندازه گیری:

به منظور ارزیابی کیفیت مخزنی سازند داریان نگارهای حاصل از چاه پیمایی سه حلقه چاه از نقاط مختلف مورد بررسی قرار گرفته است. این داده‌ها به صورت رقومی و در قالب Dlis بودند که به همراه سر برگ نگارها (Log Header)، مشخصات TOP و BASE سازند داریان در هر چاه و موقعیت جغرافیایی هر یک از چاهها از طرف اداره زمین شناسی و پتروفیزیک شرکت نفت و گاز پارس در اختیار قرار گرفت.

ترکیب سنگ‌شناسی نیازمند هستند. همچنین ضریب مقاومت سازندی (Formation Factor) و پارامترهایی که در معادله تعیین اشباع‌شدگی آب آرچی به کار می‌روند، بر حسب سنگ‌شناسی تغییر می‌کنند و لازم است لیتولوژی سازند مورد ارزیابی در مدل مینرالی انتخاب شود. ولی آیا اینکه میتوان با تکیه بر نگارها با اطمینان لیتولوژی یک سازند را تعیین نمود پاسخ منفی است (Hearst, 2001). از این رو داده‌های حاصل از نمودارهای چاه‌پیمایی باید با سایر داده‌های زمین‌شناسی مانند توصیف خرده‌های حفاری (Cutting) و مغزه ترکیب گردند تا امکان تعیین دقیق ترکیب سنگ‌شناسی میسر گردد. در این مطالعه برای تعیین ترکیب سنگ‌شناسی (Lithology) از روشهای زیر استفاده گردیده است:

الف) تشخیص لیتولوژی با استفاده از نمودار متقاطع نوترون - چگالی

این نمودار متقاطع (کراس پلات) بهترین حد تفکیک کانیهای مختلف سازند را در بین چارت‌های دوتایی دارد، یعنی در زمینه تعیین لیتولوژی از بقیه گویاتر است (Rider, 1986). در این کراس پلات سه منحنی مربوط به لیتولوژی‌های کوارتز، کلسیت و دولومیت ترسیم شده است، که به آنها خطوط ماتریکس گفته می‌شود، فاصله نقطه از خطوط ماتریکس نشانگر درصد کانی است (Brock, 1986). در شکل ۲ کراس پلات مذکور برای سازند داریان در چاه B نشان داده شده است، همانگونه که در شکل مشخص است تمرکز داده‌ها در بین محدوده کلسیت و دولومیت قرار دارد و پراکندگی

از ماژول Multimin نرم افزار، به عنوان روش اصلی ارزیابی استفاده و مراحل زیر اجرا گردیده است:

۱. طراحی و ذخیره مدل (Model maintenance)
۲. محاسبه عدم قطعیت نگارها (Log uncertainties)
۳. اعمال فاکتورهای ژئومتری شعاعی (Radial geometrical factor)
۴. اجرای آنالیز مدل مینرالی (Run analysis)
۵. ارائه نتایج نهایی ارزیابی (Plot & report)

و در نهایت پس از تعیین خصوصیات مخزنی، با توجه به پاسخ مجموعه نگارهای مقاومت (Resistivity Logs)، نوترون (NPHI)، صوتی (DT)، چگالی (RHOB)، گاما (GR)، تفسیر دقیق نتایج نهایی ارزیابی چاهها (Final Result)، در سازند داریان صورت پذیرفته است.

۱- بحث

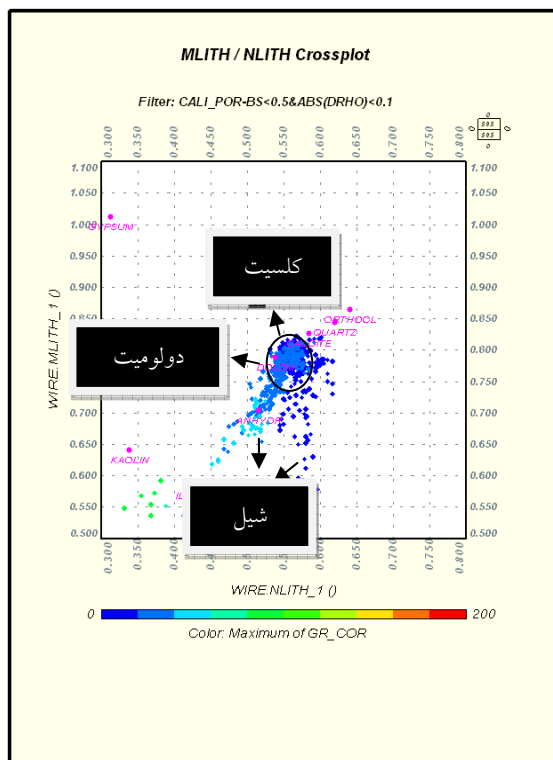
ارزیابی پتروفیزیکی، در حقیقت همان علم پردازش و تفسیر اطلاعات حاصل از نگارهای چاه‌پیمایی و تطبیق آن با نتایج حاصل از مغزه و آزمونهای چاه (Well Test) به منظور شناسایی زونهای مخزنی و تعیین کیفیت آنها برای بهره برداری بهینه از مخازن و توسعه آگاهانه تر میادین نفتی است. مهمترین کاربرد نمودارهای چاه‌پیمایی شناخت خواص فیزیکی سازندها، ترکیب سنگ‌شناسی، محاسبه حجم شیل، تعیین مقاومت ویژه آب سازندی، محاسبه مقدار تخلخل، تراوایی و درصد اشباع آب می‌باشد.

۱-۴- تعیین ترکیب سنگ‌شناسی

ضرورت شناخت ترکیب سنگ‌شناسی در این است که ابزارهای تخلخل برای محاسبه تخلخل به

بدست می‌دهد بطوریکه لیتولوژی غالب سازند داریان آهکی و در فواصلی دولومیتی است.

داده‌ها در قسمت راست و پایین نشان دهنده وجود شیل است.

شکل ۲- تشخیص لیتولوژی با استفاده از M-N پلات در چاه A

ب) تعیین لیتولوژی با استفاده از M-N plot

این پلات داده‌های هر سه نگار تخلخل (نوترون - چگالی - سونیک) را برای تهیه مقادیر وابسته به سنگ شناسی M-N ترکیب و از آن برای تعیین شاخص سنگ شناسی بهره می‌گیرد. از آنجا که برای محاسبه هر کدام از M و N از دو نگار استفاده شده، اثر تخلخل تا حدود زیادی حذف می‌شود، به این ترتیب تقریباً M و N فقط تابع لیتولوژی خواهند بود (رضایی و چهارزی، ۱۳۸۵). در شکل ۳ کراس پلات M-N برای سازند داریان در چاه A نشان داده شده است. همانگونه که در شکل مشخص است تمرکز داده‌ها در اطراف محدوده کلسیت و دولومیت قرار دارد و پراکندگی داده‌ها نشان دهنده وجود شیل است.

ج) تشخیص لیتولوژی با استفاده از MID plot

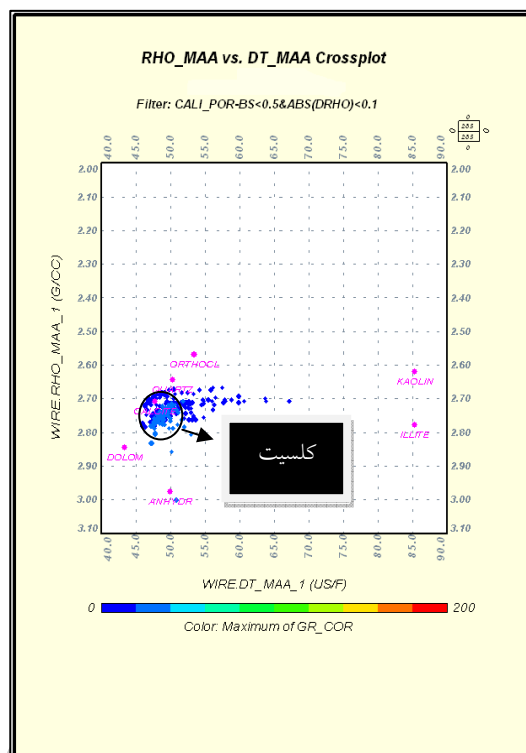
با پلات کردن مقادیر ρ_{maa} و ΔT_{maa} در مقابل هم که مستقل از تخلخل کالیبره شده اند به دست می‌آید، همانند M-N پلات از موقعیت قرارگیری نقاط میتوان لیتولوژی را برای ایتروال مورد نظر تخمین زد (Schlumberger, 1998). در شکل ۴ کراس پلات MID PLOT برای سازند داریان در چاه C نشان داده شده است. همانگونه که نشان داده شده است تمرکز داده‌ها در اطراف محدوده کلسیت قرار دارد. ترسیم و بررسی هر کدام از کراس پلاتهای فوق نتایج مشابهی برای ترکیب سنگ شناسی سازند داریان در چاههای مورد مطالعه

تصحیح شده اشعه گاما است. به طور معمول محاسبه حجم شیل از طریق نگار GR و CGR انجام می‌گیرد، مقدار شیل محاسبه شده از GR بیشتر از CGR است چون نگار GR علاوه بر پتاسیم (K) و تورنیوم (Th) که توسط نگار CGR ثبت می‌شود اورانیوم (U) کانیهای غیر رسی رادیواکتیو دار مانند دولومیت را نیز ثبت می‌کند. به همین دلیل در محاسبه حجم شیل تنها از روش CGR می‌توان به ارزیابی درستی از میزان حجم شیل دست یافت. این محاسبه از طریق رابطه زیر صورت می‌گیرد:

$$I_{GR} = \frac{GR_{Log} - GR_{min}}{GR_{max} - GR_{min}}$$

(Rider, 1986)

در رابطه فوق، برای تعیین گامای حداقل (GR_{min})، فواصل کاملاً تمیز عاری از شیل و برای

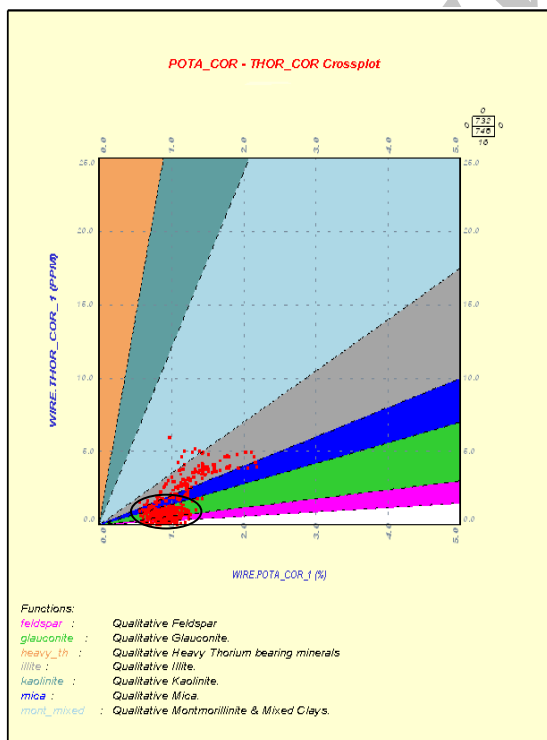

شکل ۳- تشخیص لیتولوژی با استفاده از MID پلات در چاه C

۲-۴- محاسبه حجم شیل

تعیین حجم شیل یکی از اساسی‌ترین پارامترهای مورد بررسی در تمامی مطالعات پتروفیزیکی و کیفیت مخزنی است. وجود رس در مخازن موجب کاهش کیفیت مخزنی و ارائه مقادیر بیش از حد واقعی آن موجب اشتباه در محاسبه تخلخل و اشباع آب می‌شود و بنابراین لازم است که میزان حجم کانیهای رسی در مخزن محاسبه شده و در محاسبه پارامترهای پتروفیزیکی دخالت داده شود و تصحیحات لازم انجام گیرد.

امروزه متداولترین شیوه محاسبه حجم شیل به خصوص در پروژه‌های صنعتی و غیرآکادمیک، روش خطی (Linear Method) با استفاده از نگار

شکل ۴- کراس پلات POTA/THOR برای تعیین نوع کانی

رسی در چاه A

انجام تصحیحات استفاده شده است. میزان حجم شیل محاسبه شده برای چاههای مورد مطالعه در جدول ۱ ارائه شده است.

تعیین گامای حداکثر (GR_{max}) لایه‌های کاملاً شیلی انتخاب می‌شود. در این مطالعه برای محاسبه حجم شیل در چاه‌های A و B و C از نگار CGR پس از

جدول ۱- میانگین حجم شیل محاسبه شده در چاههای A,B,C				
WELL	A	B	C	Average
$V_{sh} \%$	۰/۶	۱/۲	۲/۳	۱/۳

CGR هم تاثیر نامطلوب داشته و کراس پلات تشخیص کانی رسی چون تحت تاثیر میزان پتاسیم گل حفاری قرار گرفته مقدار گلوکونیت فراوان و ایلیت کمتری را نشان میدهد.

با توجه به مقادیر میانگین حجم شیل بدست آمده از چاههای مورد مطالعه، استنباط می‌شود میانگین حجم شیل در سازند داریان پایین است و نمیتوان از آن به عنوان یک عامل موثر منفی در تغییر خواص مخزنی چاه‌ها یاد کرد.

۴-۴- محاسبه تخلخل

تخلخل مهمترین خاصیت سنگ است، ظرفیت و حجم تجمع نفت در سنگ تابع آن می‌باشد (مطیعی، ۱۳۸۷). به طور کلی در مطالعات پتروفیزیکی و مهندسی نفت تخلخل کل، شامل تمام فضاهای خالی اعم از تخلخل بین ذرات سازنده ماتریکس، تخلخل اشغال شده توسط آب چسبیده به ذرات و تخلخل موجود در شیلهای و کانیهای رسی است. تخلخل مفید یا موثر به بخشی از تخلخل که قابلیت عبوردهی سیالات را داشته باشد اطلاق می‌شود.

۴-۳- تعیین نوع کانی رسی

میزان تأثیر رسها بر خواص مخزنی، تابع حجم و نوع کانیهای رسی موجود در سازند مخزنی و نحوه توزیع آنهاست و لازم است علاوه بر تعیین حجم شیل، نوع کانیهای رسی، بخاطر توزیع متفاوت و در نتیجه تأثیر متفاوت بر کیفیت مخزن در ارزیابی‌های پتروفیزیکی مشخص شوند. برای تعیین دقیق نوع کانی رسی از نتایج آنالیز XRD نمونه‌های سنگی استفاده می‌شود، اما به دلیل عدم وجود نتایج آنالیز XRD، در این مطالعه از کراس پلاتهای استاندارد شلامبرژه مثل کراس پلات Th/K (شکل ۵ و ۶ و ۷) استفاده گردیده است.

با توجه به نتایج بدست آمده از کراس پلاتهای ترسیم شده برای چاههای A, B, C نوع کانی رسی غالب در سازند داریان ایلیت تشخیص داده شده است. در گل حفاری چاه A، ۵ درصد، در گل حفاری چاه B، ۷ درصد و در گل حفاری چاه C ۴ درصد Kcl گزارش شده است و این مقدار روی

۴-۵- محاسبه آب اشباع شدگی

تخمین صحیح اشباع شدگی آب در مخازن هیدروکربوری از مهمترین مراحل در ارزیابی پتروفیزیکی سازند است. محاسبه اشباع شدگی آب با نگارهای مقاومتی و با بکارگیری فرمولهای مناسب صورت می‌گیرد. مبنای این مسأله هم در واقع به اختلاف رسانایی بین آب سازندی و هیدروکربورها بر می‌گردد.

با توجه به اینکه اطلاعات دقیق از نوع کانیهای رسی و میزان CEC (ظرفیت تبادل کاتیونی) در دسترس نبوده و همچنین ارائه نتایج غیر منطقی در روش Dual water، در نتیجه برای بدست آوردن آب اشباع شدگی از رابطه موسوم به Indonesia که توسط پوپان و لوکس (Poupon & Leveaux, 1971) ارائه شده است، استفاده گردیده است:

$$SW = \left\{ R_t \left[\frac{V_{sh}^{(1-V_{sh}/2)}}{\sqrt{R_{sh}}} + \frac{\phi_e^{(m/2)}}{\sqrt{a \cdot R_w}} \right]^2 \right\}^{-1/n}$$

Sw: اشباع شدگی آب

Rw: مقاومت آب سازندی

Rt: مقاومت واقعی سازند

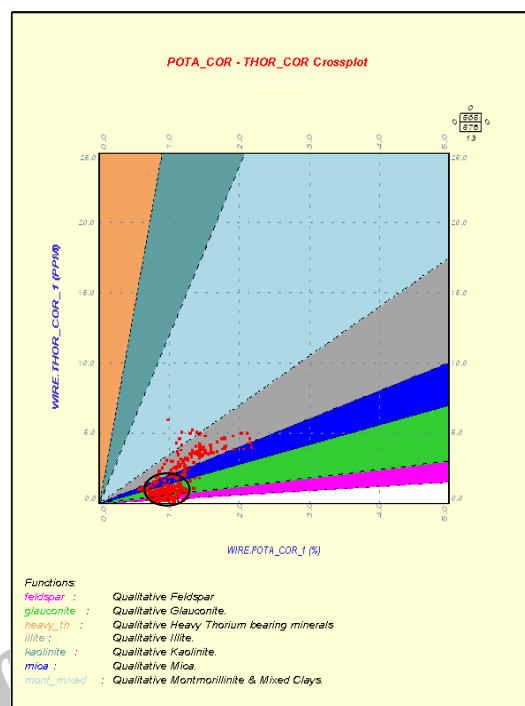
Rsh: مقاومت شیل

a: ضریب پیچاپیچی

m: ضریب سیمان شدگی

n: توان اشباع شدگی

ϕ_e : تخلخل موثر

شکل ۵- کراس پلات POTA/THOR برای تعیین نوع کانی رسی در چاه B

در این مطالعه محاسبه میانگین تخلخل کل (PHIT) و تخلخل موثر (PHIE) با بهره‌گیری از نمودارهای تخلخل (چگالی، نوترون و صوتی) صورت گرفته است. در جدول ۲ میانگین تخلخل کل و تخلخل مفید برای هر چاه نشان داده شده است. بر اساس مقادیر میانگین تخلخل محاسبه شده چنین استنتاج می‌شود که سازند داریان از میزان میانگین تخلخل بالایی برخوردار می‌باشد. همچنین مقایسه تخلخل کل و تخلخل موثر در چاههای مورد مطالعه، نشان می‌دهد تخلخل کل و تخلخل موثر در هر چاه روند یکسان و مقادیر نزدیک به هم دارند که این بیانگر حجم پایین شیل و نوع لیتولوژی می‌باشد.

جدول ۲- تخلخل کل (PHIT) و موثر (PHIE) در چاههای A,B,C				
WELL	A	B	C	Average
PHIT %	۲۴/۶	۲۵/۲	۲۳/۱	۲۴/۳
PHIE %	۲۳/۲	۲۴/۹۵	۲۲/۷	۲۳/۶۲

بدست آمده از چاههای مختلف میدان (جدول ۳) چنین استنتاج می‌شود که سازند داریان از میزان اشباع آب پایینی برخوردار می‌باشد.

در این مطالعه، مقادیر n و a به ترتیب ۲ و ۱ در نظر گرفته شده و مقدار m برابر با ۲ در نظر گرفته شده است. بر اساس مقادیر میانگین اشباع آب

جدول ۳- محاسبه میانگین آب اشباع شدگی در چاههای A,B,C				
WELL	A	B	C	Average
SW _E %	۳۷	۲۴/۷	۲۹/۸	۳۰/۵

(با ضخامت ۲۵ متر) دارای نفت می‌باشد و از کل اینتروال داریان پایینی (فاصله عمقی ۱۱۳۱ متر تا ۱۱۵۷ متر) از عمق ۱۱۳۲ تا ۱۱۴۷ متر (با ضخامت ۱۵ متر) دارای نفت می‌باشد اما در این بخش به دلیل ضخامت پایین و آبرده بودن بایستی جهت بهره برداری از آن دبی بهینه برای تولید برآورد شود تا در جریان تولید دچار آبدهی نشود. تراک چهارم (از سمت راست) وضعیت روند اشباع آب کل SW_T و موثر SW_E را نشان می‌دهد و سطح تماس آب و نفت (OWC) در عمق ۱۰۶۸ متری زیر سطح دریا قرار گرفته است. تراک پنجم زون بندی منطقه را نشان می‌دهد، همانگونه که در شکل مشخص است منطقه مورد مطالعه به سه زون داریان بالایی، بخش شیلی هوار و داریان پایینی تقسیم شده است. بررسی نتایج آزمایش (MDT Modular Formation Dynamics) در سازند داریان بر پایه گزارشات اداره مطالعات زمین‌شناسی، وجود نفت قابل استحصال در سازند داریان بالایی و پایینی را به اثبات رسانیده است. همانگونه که در شکل مشخص است مغزه‌های گرفته شده از محدوده داریان پایینی نیز با

۶-۴- ارائه نتایج نهایی ارزیابی

در این مطالعه پس از آماده سازی دیتاها، انجام تصحیحات محیطی، طراحی مدل، اجرای آن از طریق نرم‌افزار و حذف اثر نواحی ریزشی چاه (Bad hole) نتایج نهایی ارزیابی به صورت پلات (شکل ۸) و گزارش متنی (جداول ۴ و ۵) ارائه گردیده است. بر اساس این نتایج و همانگونه که در شکل ۸ نشان داده شده است، تراک اول (از سمت راست)، ترکیب لیتولوژی سازند داریان را در میدان (چاههای) مورد مطالعه مشخص میکند، چنانچه در شکل مشخص شده است لیتولوژی غالب آهکی است (قسمت‌های آبی رنگ) و در بعضی از فواصل به مقدار کمتر دولومیت (قسمت‌های بنفش) و مقادیر خیلی کمی شیل را نشان می‌دهد که با نتایج گزارشات زمین‌شناسی و حفاری مطابقت داشته است. تراک دوم محدوده اعماق مختلف را در سازند داریان نشان می‌دهد. تراک سوم (از سمت راست) وضعیت ستون نفتی را در محدوده سازند داریان نشان می‌دهد همانگونه که به وضوح مشخص است، از کل محدوده داریان بالایی (فاصله عمقی ۱۰۴۳ تا ۱۱۰۹) از عمق ۱۰۴۳ تا عمق ۱۰۶۸ متری

در آن وجود دارد. این شرایط توسط حدود برش‌های در نظر گرفته شده جهت پارامترهای پتروفیزیکی تعیین می‌شود. زون تولید شاخص مهمی در بررسی کیفیت مخزن به شمار می‌رود.

نسبت ضخامت خالص به کل: برای مشخص شدن ضخامت لایه‌های اقتصادی نسبت به ضخامت کل از این پارامتر پتروفیزیکی استفاده می‌شود هر چه این مقدار به عدد ۱ نزدیکتر شود کیفیت مخزنی بهبود می‌یابد.

طبق مطالعات و بررسی‌های انجام شده ضخامت زون خالص بالا بوده و در نتیجه نسبت ضخامت خالص به ناخالص (NTG) که یک پارامتر جهت نشان دادن استعداد مخزنی است بالا می‌باشد.

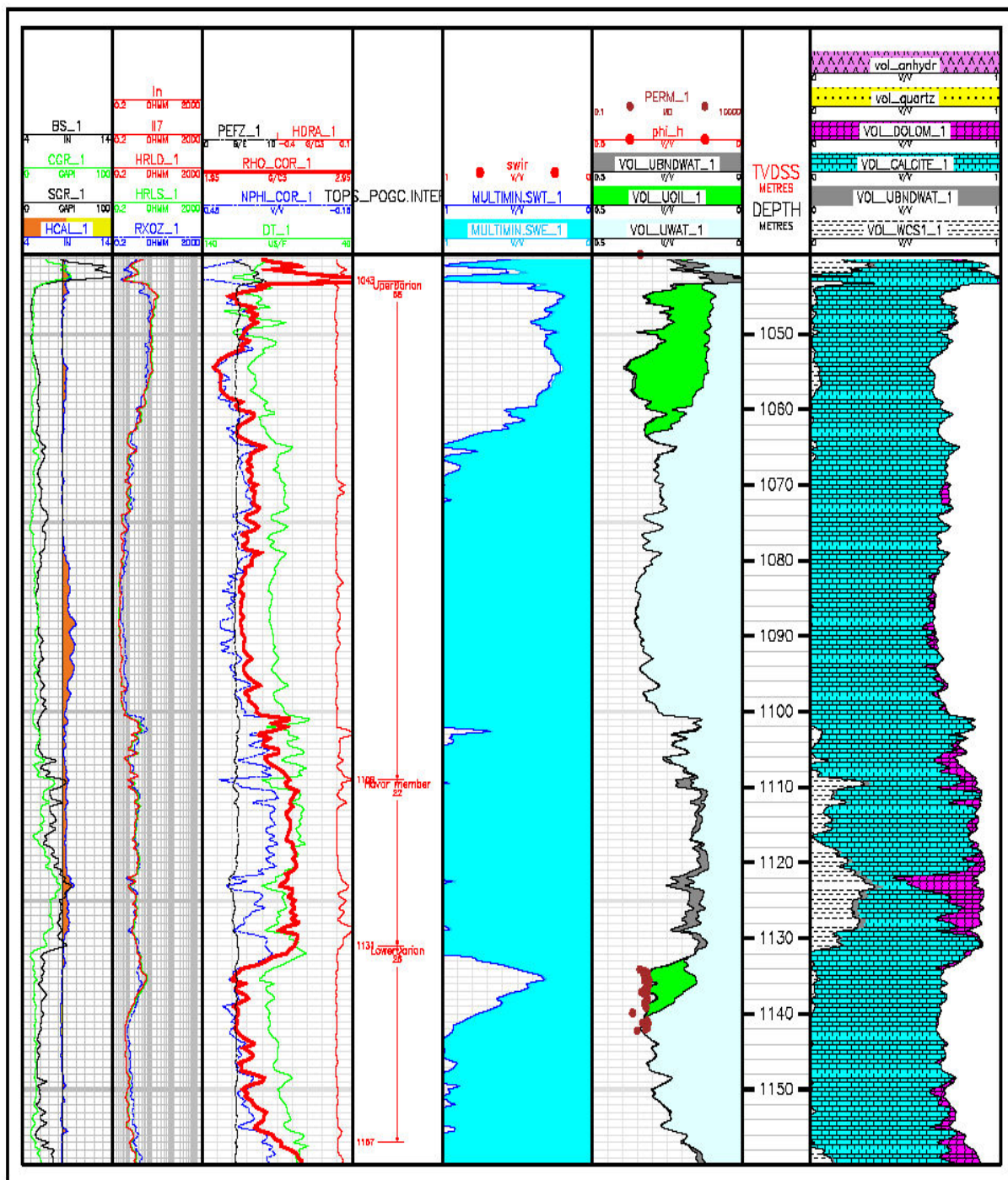
با انجام زون بندی مخزن در هر یک از چاههای مورد مطالعه، ضخامت خالص (Net)، ضخامت ناخالص (Gross) و نسبت ضخامت خالص به ناخالص (Net To Gross)، با استفاده از مقادیر حدود برش (Cut off) برای هر زون تعیین گردیده است (جداول ۴، ۵ و ۶).

نتایج ارزیابی پتروفیزیکی هماهنگی داشته و نتایج ارزیابی را تایید می‌کند (شکل ۸).

۴-۷- محاسبه میانگین پارامترهای پتروفیزیکی

جهت بدست آوردن میانگین پارامترهای پتروفیزیکی مانند تخلخل کل، تخلخل موثر، اشباع آب، حجم هیدروکربور، ضخامت خالص، ضخامت ناخالص (Gross) و نسبت ضخامت خالص به ناخالص (NTG)، می‌توان از ماژول Pay summary در منوی Petrophysic نرم‌افزار ژئولاگ استفاده کرد. برای این کار نیاز به وارد کردن پارامترهای حدود برش (Cut off) می‌باشد. حدود برش برای تعیین لایه‌ها با حداقل ارزش اقتصادی استفاده می‌شود.

ضخامت ناخالص (Gross thickness): کل ضخامت حفاری شده بدون احتساب مقدار حدود برش مورد نظر جهت تخلخل و اشباع آب می‌باشد. ضخامت خالص (Net thickness): عبارت است از میزان ضخامتی از سازند که شرایط مخزنی و پتروفیزیکی قابل قبول و قابلیت ذخیره سازی سیال

شکل ۶- نتیجه نهایی ارزیابی کیفیت مخزنی سازند داریان در چاه A.

از سمت راست، وضعیت لیتولوژی در تراک ۱، محدوده اعماق مختلف در تراک ۲، وضعیت ستون نفتی در محدوده سازند داریان و انطباق مغزه‌ها با محدوده نفتی در تراک ۳، وضعیت اشباع آب کل و موثر در تراک ۴ و زون بندی در تراک ۵، نشان داده شده است.

ارزیابی خواص مخزنی سازند داریان در میدان پارس جنوبی با استفاده از نگارهای چاه پیمایی

جدول ۴- میانگین پارامترهای پتروفیزیکی در چاه A

WELL	INTERVAL	DEPTH-TOP	DEPTH-BASE	GROSS	NET	NET-TO-GROSS	PHIE-AV	SWE-AM
-	Metres	Metres	Metres	Metres	M/M	V/V	V/V	-
A	Upper Dariyan	۱۰۴۳	۱۱۰۹	۶۶	۶۰/۰۶	۰/۹۱	۰/۲۴۱	۰/۳۲۸
	Lower Dariyan	۱۱۳۱/۵	۱۱۵۷	۲۵/۵	۲۰/۹۱	۰/۸۲	۰/۲۲۳	۰/۵۰۷
		۱۰۴۳	۱۱۵۷	۱۱۴	۸۰/۹۷	۰/۷۱	۰/۲۳۲	۰/۳۷۰

جدول ۵- میانگین پارامترهای پتروفیزیکی در چاه B

WELL	INTERVAL	DEPTH-TOP	DEPTH-BASE	GROSS	NET	NET-TO-GROSS	PHIE-AV	SWE-AM
-	Metres	Metres	Metres	Metres	M/M	V/V	V/V	-
B	Upper Dariyan	۱۰۷۲	۱۱۳۳	۶۱	۵۶/۹۱۳	۰/۹۳۳	۰/۲۵۱	۰/۲۲۸
	Lower Dariyan	۱۱۶۱/۷	۱۱۸۷/۶	۲۵/۹	۲۱/۴۹۷	۰/۸۳	۰/۲۴۸	۰/۲۶۷
		۱۰۷۲	۱۱۸۷/۶	۱۱۵/۶	۷۸/۴۱	۰/۶۷	۰/۲۴۹۵	۰/۲۴۷

جدول ۶- میانگین پارامترهای پتروفیزیکی در چاه C

WELL	INTERVAL	DEPTH-TOP	DEPTH-BASE	GROSS	NET	NET-TO-GROSS	PHIE-AV	SWE-AM
-	Metres	Metres	Metres	Metres	M/M	V/V	V/V	-
C	Upper Dariyan	۱۰۴۲	۱۱۰۵	۶۳	۶۳	۱	۰/۲۲	۰/۳۰۱
	Lower Dariyan	۱۱۳۰	۱۱۵۵	۲۵	۲۳/۵۲۵	۰/۹۴۱	۰/۲۳۴	۰/۲۹۵
		۱۰۴۲	۱۱۵۵	۱۱۳	۸۶/۵۲۵	۰/۷۶	۰/۲۲۷	۰/۲۹۸

۵- نتیجه گیری

سازند آهکی داریان (به سن آپتین) که به عنوان یک سازند مخزنی از گروه خامی در حوضه زاگرس و خلیج فارس دارای اهمیت می باشد، از دیدگاه خصوصیات پتروفیزیکی و شناخت انواع تخلخل‌های موجود در منطقه، مورد مطالعه و بررسی قرار گرفته (بر اساس نمودارهای چاه پیمایی، گزارشات زمین شناسی و حفاری و مطالعه مقاطع نازک) و نتایج زیر حاصل گردیده است:

۱- با استفاده از نتایج حاصل از داده‌های چاه پیمایی، کراس پلات تخلخل نوترون در مقابل تخلخل چگالی، M-N پلات، MID پلات و نتایج حاصل از مطالعات پتروگرافی لیتولوژی غالب منطقه مورد مطالعه سنگ آهک و در بعضی فواصل دولومیت تشخیص داده شده است.

۲- با استفاده از روش ارزیابی نمودارهای پتروفیزیکی (استفاده از نمودار CGR) میزان شیل حداکثر ۲/۳ درصد و حداقل ۰/۶ درصد را نشان می دهد، و نمیتوان از آن به عنوان یک عامل موثر منفی در تغییر خواص مخزنی چاه‌ها یاد کرد.

۳- با توجه به نتایج بدست آمده از کراس پلاتهای مختلف، نوع کانی رسی غالب ایلیت تشخیص داده شده است.

۴- بر اساس ارزیابی‌های انجام شده بر روی نمودارهای چاه پیمایی و تفسیر توسط نرم افزار جهت اندازه گیری میزان تخلخل، منطقه مورد مطالعه میانگین تخلخل بالایی را نشان می دهد

(میانگین تخلخل کل ۲۴/۳ درصد و میانگین تخلخل موثر ۲۳/۶۲ درصد).

۵- میزان اشباع شدگی آب با استفاده از روش اندونزیا محاسبه گردیده است و میانگین اشباع شدگی در سازند داریان ۳۰/۵ درصد را نشان می دهد.

۶- با توجه به حجم شیل پایین و تخلخل مناسب، ضخامت زون خالص این سازند بالا بوده و در نتیجه نسبت ضخامت خالص به ناخالص که یک پارامتر جهت نشان دادن استعداد مخزنی است بالا می باشد.

۷- سازند داریان بالایی به دلیل تخلخل و تراوایی بالا و ضخامت خالص بیشتر، از پتانسیل نفتی مطلوبتری برخوردار است.

منابع

- رضایی، م. و چهارزی، ع.، ۱۳۸۵، اصول برداشت و تفسیر نگارهای چاه پیمایی، انتشارات دانشگاه تهران، ۶۹۹ ص.

- کاهکش، م. و روشنایی زاده، غ.، ۱۳۸۲، نتایج آزمایش MDT در چاه شماره ۲ پارس جنوبی، مناطق نفت خیز جنوب

- گزارشات داخلی شرکت PPZ (pars petro zagros)، ۱۳۸۵

- مطیعی، ه.، ۱۳۸۷، زمین شناسی نفت سنگهای کربناته، انتشارات آرین زمین، جلد ۲، ۸۹۸ ص.

- Brock, J., 1986. Applied Open-hole Log Analysis, Gulf Publishing Company, Houston Texas.

- Formation, Trans. SPWLA 12th Annual logging Symposium, O1-2.
- Rider, M. H., 1986, the geological interpretation of well logs, Blackie pub., 175p.
 - Schlumberger, 1998, schlumberger log interpretation charts, schlumberger ltd edn
 - Hearst, J. R., Nelson. P. H., paillet, F. L., 2001, Well logging for physical properties, John Wiley & sons Ltd, chilchester., 483pp.
 - Poupon, A., And Leveaux, J., 1971, Evaluation of Water Saturation In Shaley

Archive of SID